

Proiecții la Teatrul Național

Dacă ați visat/ fantizat vreodată să vedeți filme la teatru, acum e momentul. De astăzi încep proiecțiile la Teatrul Național. Cu mult-premiatul *Pădurea Katyn* al lui Andrzej Wajda.

PAGINA 3

InterogaTIFF

AperiTIFF a stat de vorbă cu Michael Fitzgerald, membru în juriu și altminteri producător al lui Tommy Lee Jones și Sean Penn, despre cinema american de ieri și de azi, dar și despre cinema românesc de azi.

PAGINA 10

APERITIFF

Festivalul Internațional de Film
TRANSILVANIA

Ediția 7, 30 mai – 8 iunie 2008, Cluj-Napoca

Publicație oficială a TIFF
#6, Miercuri, 4 iunie 2008

www.tiff.ro

Prezentat de:

Ziua Maghiară: Delta

Tema acestei zile este cinematograful maghiar. Deja tradițional, TIFFul dedică o zi acestui cinema cool, provocator, care nu s-a temut niciodată de nimic, nici măcar de controversă.

Vă mai amintiți de magnificul *Pleasant Days* din competiția celei de-a doua ediții TIFF? Vă mai amintiți de blonda filiformă și de neuitat Orsolya Tóth în *Johanna*? Orsolya și regizorul Kornél Mundruczó se întorc la Cluj, direct de la Cannes, cu o nouă poveste: *Delta*. Prezent anul acesta în Competiția de la Cannes, filmul lui Mundruczó a primit premiul FIPRESCI. A fost un proiect întins pe mai mulți ani, stopat de moartea protagonistului și de pierderea temporară a finanțării. Mundruczó nu s-a lăsat și a terminat pînă la urmă acest film temporizat și nesfârșit de atmosferic, turnat în Delta Dunării. Un anonim călător se întoarce în satul natal, glisează pe lângă familia regăsită, rutinată, și se izolează în coliba de pe mal a tatălui mort. I se alătură sora sa, iar reconstrucția casei lăsată de izbeliște de restul familionului, o (auto-)osîndă mută și intensă, va duce la o relație incestuoasă și toridă între cei doi. Mundruczó recuperează narativitatea locomotiei târăgănite a camerei peste „fauna&flora” Deltei, ascunzîndu-și astfel personajele mute, rezolute, în spatele unor filtre violent-naturaliste. ■

– MARK RACZ

APERITIFF / 2

Competiție

Shakespeare colț cu Victor Hugo

Ar trebui să începem salutând prezența în competiție a unui documentar. Pentru că de obicei acestea sînt privite ca un soi de surori mai sărace și schiloade ale filmului de ficțiune. Deși nu e greu, dacă treci dincolo de Michael Moore și cei ca el, să descoperi că te pot înfiora, pune pe gînduri sau face să visezi la fel de intens. Iar *Intimidades de Shakespeare y Victor Hugo*, debutul Yulenei Olaizola, e

un bun exemplu. În care bardul englez și romanticul francez bifați de titlu sînt două străzi la intersecția cărora se află locuința în care regizoarea și-a găsit „subiectul”. Aparent, o poveste mărunță și intimistă, o bunică vorbind cu nepoata ascunsă în spatele camerei, dar păstrînd cu ea o legătură emoțională și o sinceritate ce țin, clar, de apropierea cît se poate de reală, autentică dintre ele. Povestind despre un chiraș-model, rezervat, cuminte și singularic. Alături de voioasa și vorbăreața femeie de serviciu care o completează zîmbind, în timp ce își vede de treburile obișnuite. Deci, două bătrîne vibrant de vii și o poveste fluid-înșelătoare care se dovedește pe parcurs cu totul altceva – și mult mai mult(e) – decît părea inițial. Amestecînd un soi de *love story* neconvențional, elemente de *thriller*, îndoelnice identități sexuale, problematizînd chiar noțiunea de identitate... ■

Competiție

Dintotdeauna mi-am dorit să fiu gangster

Pe Samuel Benchetrit l-am descoperit și îndrăgit instantaneu pentru debutul frenetic-nostalgic *Janis et John* (2003). *J'ai toujours rêvé d'être un gangster* păstrează același aer nostalgic, accentuat de alb-negrul ce te duce cu gîndul la Jarmusch, o leneveală asumată în genul lui Kevin Smith și de un umor delirant, mai ales la nivelul dialogurilor cu iz absurd-*noir* à la Tarantino. Sec și sinuos,

întretăind și legînd 4 povești ușor aberante, parțial hilare, complet triste, *J'ai toujours...* e deopotrivă omagiu îndrăgostit, ironic și contorsionat adus *noir*-urilor clasice și filmelor cu gangsteri de altădată și secțiune tandru-acidulată prin felii de societate franceză de azi. Protagonisti? Un *slacker* (Edouard Baer) ce sfîrșește în barul izolat pe care încercase într-o doară să-l jefuiască, tînjind după splendida chelneriță (Anna Mouglalis), doi răpitori incompetenți (Bouli Lanners și Serge Larivière) și depresiva lor prizonieră minoră, doi jalnici vedeți rock în pragul senectuții (Alain Bashung și Arno *as themselves*) și 4 foști delincvenți, între care Jean Rochefort, ce își scot amicul bolnav din spital pentru a rememora vremurile bune de odinioară. Între mîhnire melancolică și hlizeală deșănțată, între colaj pop și satiră a felurilor timpite în care cinema-ul ne-a modelat aspirații 100% paralele cu realitatea ori înzestrările personale. ■

TIFF la cald

Still Sound – escapadă din cotidian

„**P**rin fotografie decupezi realitatea, viziunea ta asupra realității, așa că explorarea acestei expoziții m-a adus în fața a ceea ce se poate numi miracolul vieții.” – Tudor Giurgiu

Din seria de evenimente culturale adiacente pregătite de TIFF spectatorilor săi, expoziția de fotografie *Still Sound* a lui Cosmin Bumbuț, ilustrată muzical de Vlaicu Golcea, a avut un succes nemaipomenit la deschidere. Înarmați cu răbdare, vizitatorii au acceptat provocarea ar-

tiștilor de a se desprinde timp de cîteva minute de agitația cotidianului. Influența orășeanului care își duce cu el cultura oriunde merge se resimte din momentul în care îți pui căștile pe urechi – o combinație derutantă, dar copleșitoare de imagini rurale pe ritmuri electronice. Nebunie, exuberanță, libertate, expoziția e refugiul adultului de astăzi în zîmbetul copilului de ieri, o chemare mută pe care n-o poți ignora. ■

– ANDREIA LIUTEC

Echipa AperiTiff

Laura Popescu,
Anca Grădinaru – editori
Carmen Mezincescu – editor executiv
Cristi Mărculescu, Jorn Rossing

Jensen, Miruna Vasilescu, Toma Peiu,
Mark Racs, Radu Meza, Alexandra
Constandache, Cristina Cirligeanu,
Andrei Rus, Andreia Liutec

Design: Carmen Gociu
Ilustrație: Matei Branea

Distribuție: Ionuț Husti

Tipărit cu sprijinul
Ziarului Clujeanului
Tipografie: Compania de Producție
Tipografică Cluj

Open Air

4 neveste la un bărbat

Heda are 4 soții. Nici una nu este vreo frumusețe. Trăiesc cu toții, plus vreo 20 de copii și mama-soacră, la ferma lui Heda din Iran. Certurile sunt inevitabile, soțul este impermeabil la sugestiile diferitelor soții. Femeile sînt ca oile: o oaie, altă oaie, încă o oaie, că doar toate sunt la fel. O soție poate executa, în lipsa soțului, sacrificarea unei oi. Doar dacă ține un băț între picioare. Soacra cu patru nurori nu vede nimic în neregulă cu puzderia de soții și tsunami-ul de copii. A patra soție, trufandaua micro-haremului este stearpă și întristată/ frustrată de idee. A treia soție este rea de gură și regretă mariajul multiplu în care a intrat de bună voie și nesilită de nimeni. Pe primele două soții le-a bătut și ele nu îl mai iubesc. Documentar onest și obiectiv despre o lume desprinsă parcă dintr-o realitate paralelă. ■

- CRISTI MĂRCULESCU

Votul Publicului

Competiție

Zona/ La Zona **4,20**Jamil, mergi în pace/ Gâ med fred Jamil - Ma salama Jamil **4,06**Balul de toamnă/ Sügisball **3,80**Lacul Tahoe/ Lake Tahoe **3,47**Karoy **3,11**Cerul, pămîntul și ploaia/ El cielo, la tierra y la lluvia **3,02**

Barometru general

Om Shanti Om **4,61**Fantomele lui Goya/ Goya's Ghosts **4,48**Nu ne lua în seamă-/ Non pensarci **4,41**Heima **4,38**Luptătoarea/ Fighter **4,34**O crimă americană/ An American Crime **4,32**Caramel **4,28**I'm Not There **4,28**

Foto: Adi Marineci

Cîștigătorii concursului Nescafe „Votează cel mai bun film” de azi sînt: Mihaela Șinca, Mădălina Ciotea

Teatru Național

Pădurea Katyn

Andrzej Wajda n-a mai ajuns la TIFF să culegă Premiul pentru Întreaga Carieră în 2008, în schimb cel mai recent film al său, *Pădurea Katyn*, vine la Cluj într-o proiecție specială în premieră absolută în România. Cuvîntul-cheie pentru filmul lui Wajda e poveste: *Pădurea Katyn* e o peliculă de război ca în vremurile bune ale genului, cu rădăcini puternice în cinema-ul hollywoodian. Valoarea sa cea mai importantă e aceea de document bine conservat: polonezul își continuă răfuiala cu opresiunea sovietică și după încheierea Războiului Rece. Și e foar-

te bine că o face fără pic de echidistanță și fără vreo altă preocupare în afara aceleia de a reconstitui pas cu pas destinul eroului său, ofițer polonez căzut în mâinile Armatei Roșii. Povestea e de fapt cea a masacrului comis de sovietici în timpul celui de-al Doilea Război Mondial în Pădurea Katyn. Deși timp de 110 minute vorbește despre atrocități greu de conceput ale contemporaneității (din fericire, altele decît arhicranizatul Holocaust), Wajda se abține cu un respect aproape religios de la vărsări de sînge. Totul pînă în ultimele minute, decupate aproape documentarist: răsturnările de situație de pînă atunci par subtilități narative în comparație cu explozia de violență interzisă cardiacilor din ultimele minute. Dacă această rezolvare e sau nu suficientă pentru a învia o poveste ieșită direct din dulapul cu coșmaruri al Europei, ține de stomacul, inima și creierul fiecărui spectator. ■

- TOMA PEIU

APERITIFF / 4

Ziua maghiară

Cîteva motive pentru care Ziua maghiară e cool

Taxidermia

- * a debutat în 2006, deci e încă tinerică, abia ce aniversează 3 ediții
- * încă din prima ei ediție, ne-a pocnit în moalele capului cu filmul-șoc al aceluși TIFF, *Taxidermia* lui György Pálfy (în competiție, premiu de regie; regizorul mai fusese la TIFF 2003 cu la fel de ciudatul *Hukkle*) – unii l-au adorat, alții îl/ ne înjură încă
- * tot în 2006, *Distrikt*, un soi de *South Park* unguresc, desen animat foarte hip-hop, incorect politic, anti-Bush și anti-utopic, total por-

cos și numărîndu-i printre guești pe bau-bau-ul nr. 1 contemporan, Osama Bin Laden însuși, asezonat cu o grămadă de mamuți și ceva bombă atomică

* ungerii, care au o istorie cinematografică de invidiat, au fost tari de la început; dovezi: încă bîntuitorul și foarte iubitul de public *Kontroll*, în competiția TIFF3, cele 2 *entry*-uri ale premiantului FIPRESCI cannez de anul acesta, Kornél Mundruczó, în aceeași competiție - *Szép napok/ Pleasant Days* în 2003 și *Johanna* în 2005

* în 2007, fracturatul *Egyetlenség/ My One and Onlies* (Gyula Nemes) și tandrul *Friss levegő/ Fresh Air* (Ágnes Kocsis&Andrea Roberti) au intrigat și plăcut deopotrivă

* tot în 2007, ați avut parte de un maraton cu *Sátantángó*, creație a atipicului, straniului și singularului Béla Tarr – felicităm eroii care au rezistat 7 ore și jumătate!

* short-urile maghiare (inclusiv cele din selecția 2008) sînt cam la fel de premiate precum cele românești – și la TIFF7 aveți 2 astfel de exemple, premiate cu Palme d'Or, în selecție: *Vintul / Szél* (1996) și *După ploaie / Eső után* (2002)

* tot acum, puteți încerca alte 2 experiențe-limită – una narativ-emoțională (*Sorstalanság/ Fără Destin* de Lajos Koltai) și alta formală – *Tejút/ Calea Lactee*.

Moartea mea

Greu de pus pe peliculă un stop cardiac. Moartea clinică. Momentul acela fără timp în care contururile încep să dispară. Poate tocmai de aceea regizorul Forgács Péter amestecă fotografia cu poezia și fragmente minuscule de cinema. Film experimental, hipnotic, succesiune de fotografii blurate și cadre static-confuze legate de o voce (din off?). Naratiune interioară rezumată nu din fluxul gîndirii ci din refluxul artificios așternut pe hîrtie și peliculă al amintirilor. Mai degrabă colateral cinemaului decît exercitare de presiuni asupra limitelor greu localizabile ale cinemaului experimental. ■

– CRISTI MĂRCULESCU

Fără destin

Despre acest film e necesar să spunem foarte puțin pentru a vă convinge să-l urmăriți. Deși subiectul este unul tratat în nenumărate rînduri, Holocaustul și modul în care acesta a schimbat pentru totdeauna viața oamenilor și percepția lor despre lume, povestea băiatului de 14 ani György Köves și a experiențelor lui în lagărele de la Auschwitz, Buchenwald și Zeitz reușește să se desprindă de acest gen, să se atașeze de spectator prin neobișnuita căldură și sensibilitate. Bazat pe romanul cu același nume (*Sorstalanság*) al laureatului premiului Nobel pentru literatură, Imre Kertész, realizat de Lajos Koltai pe un scenariu scris chiar de celebrul autor, *Fateless* lasă să transpară în peliculă acel stil cald, fascinant al bestseller-ului prin alternanțe de culoare, alb-negru și tonuri sepie. Încă două motive pentru a viziona acest film ar fi coloana sonoră semnată Ennio Morricone ce punctează sensibilitatea peliculei (cu participarea Lisei Gerrard din *Dead Can Dance*) și faptul că, realizat cu un buget de 12 milioane de dolari, *Fateless* este una dintre cele mai scumpe dar și una dintre cele mai de succes producții maghiare. ■

– RADU MEZA

007 prezentat de Mercedes-Benz

Spot TIFF7 – 006 Corneliu Porumboiu

Corneliu Porumboiu

Ce a însemnat James Bond pentru tine? Dar acum?

N-a prea însemnat nimic. Am văzut câteva filme, în timp. Unul cu Connery... ultimul. Cred că am văzut 4 sau 5 în total, dar nu sînt un fan, eu am crescut cu Bruce Lee.

Cum ți-a venit ideea pentru spot și de ce rapelul la *Mission Impossible*?

Aia cred că a fost o greșeală. I-am zis lui Alexandru Belc care a fost asistentul meu „găsește-mi și mie teme” și mi-a găsit asta; abia după mi-am dat seama că în *Mission Impossible* era povestea cu masca. Cît despre idee, m-am gândit să-l adaptez cumva pe Bond la România, la un erou de-al nostru – Moldovan, de exemplu – de unde polițiștii. Și a ieșit asta. Sper să fie ceva, să aibă o marcă românească. Ori-

cum, n-am conceptualizat foarte mult, m-am jucat.

Cum vezi polițiștii în general? Ai întîlnit vreunul în carne și oase care să se conformeze mitului? Pentru că cei din spotul tău o cam fac...

Da, sînt clișee, ale noastre care se întînesc cu al lor – asta era și tema pînă la urmă. Altminteri am mulți prieteni polițiști, iar acum scriu un scenariu polițist, deci e o zonă care mă interesează. Prietenii pe care îi am sînt deosebiți, nu-s clișee, sper că nici povestea mea n-o să fie. Dar în spot am încercat să fac un rapel la eroii noștri - eroii lor și am lucrat cu două clișee pînă la urmă.

La ce categorii de populație crezi că prinde cel mai bine James Bond?

Probabil e genul de film care are targetul 14-25 de ani. Aventuri, zona asta de public care iubește filmele de acțiune și vrea entertainment.

De ce ți-ai așezat Bond-ul în fața Teatrului Național din București?

Pentru că am vrut să fie ceva cît

se poate de teatral... Și m-am gândit să fie o marcă a teatralității; iar TNB-ul se întîmplă să fie și în centru. Inițial mă gîndeam să trag la fîntîni, la Universitate, să am o zonă mai realistă, dar pînă la urmă subiectul nu avea legătură cu realismul – vorbește de clișee, în clișee. De asta am ales și să filmez așa, frontal, și cu mașina care trece, personajele; să înceapă enigmatic, cu porumbii pe care i-am găsit acolo.

Cum se scrie numele James Bond-ului tău în acte?

[Rîde] Am ris pentru că i-am dat buletinul fiindcă el n-avea...

Deci se scrie Corneliu Porumboiu?

Da, chiar, la asta nu mă gîndisem... Bond e Bond, James da, e mai greu, cred că trebuia să fie Jean Bond.

Ai văzut celelalte spoturi? Care dintre ele ți-a plăcut cel mai mult?

Am văzut o parte din ele – al lui Tudor Giurgiu și al lui Nae Caranfil. Al lui Nae e foarte ironic, auto-ironic. În al lui Tudor se simte că a văzut Bond... ■

Program miercuri, 4 iunie

Cinema Republica

11.00 **O crimă americană / An American Crime** (SUA, 2007) 92'; Regia: Tommy O'Haver (S)
13.00 **Lacul Tahoe / Lake Tahoe** (Mexic, 2008) 85'; Regia: Fernando Eimbcke (C)
15.30 **Aventurierii / Kalandorok** (Ungaria, 2008) 100'; Regia: Bela Paczolay (C)
18.00 **Lumi paralele / To verdener** (Danemarca, 2008) 108'; Regia: Niels Arden Oplev (FD)
20.30 **Fantomele lui Goya / Goya's Ghosts** (SUA-Spania 2006) 113'; Regia: Milos Forman (S)
23.00 **Fără destin / Sorstalanság** (Ungaria, 2005) 140'; Regia: Lajos Koltai (ZM)

Cinema Victoria

10.00 **În rolul victimei / Izobrazhaya zhertvu** (Russia, 2006) 95'; Regia: Kirill Serebrennikov (FR)
12.00 **PVC-1** (Columbia, 2007) 85'; Regia: Spiros Stathoulopoulos (ITR)
14.30 **Karoy** (Kazahstan, 2007) 95'; Regia: Zhanna Issabayeva (C)
17.00 **Cerul, pămîntul și ploaia / El cielo, la tierra y la lluvia** (Chile-Franța-Germania, 2008) 110'; Regia: Jose Luis Torres Leiva (C)
19.30 **Shakespeare colț cu Victor Hugo / Intimidades de Shakespeare y Victor Hugo** (Mexic, 2008) 80'; Regia: Yulene Olaizola (C)
22.00 **Dintotdeauna mi-am dorit să fiu gangster / J'ai toujours reve d'etre un gangster** (Franța, 2007) 113'; Regia: Samuel Benchetrit (C)

Cinema Arta

10.30 **Călătoria Iskai / Iszka utazása** (Ungaria, 2007) 93'; Regia: Csaba Bollók (ZM)
12.30 **Oglizni mișcătoare / Lassú tükör** (Ungaria, 2007) 86'; Regia: Igor Buharov, Ivan Buharov (FL)
15.00 **Peste noapte / Overnight** (Ungaria, 2007) 94'; Regia: Ferenc Török (ZM)
17.30 **Ce nu știe nimeni / Det som ingen ved** (Danemarca, 2008) 99'
Regia: Soren Kragh Jacobsen (FD)
20.00 **Calea Lactee / Tejút** (Ungaria, 2007) 82'; Regia: Benedek Fliegau (ZM)
22.30 **Trecătorul / L'homme qui marche** (Franța, 2007) 82'; Regia: Aurelia Georges (FL)

Cinema Echinox

21.30 **Drumul spre glorie / Szabadság, Szerelem** (Ungaria, 2006) 123'; Regia: Krisztina Goda (ZM)

Enigma

22.30 **Heima** (Islanda, 2007) 97'
Regia: Dean DeBlois (DNR)
0.30 **4 neveste la un bărbat / Fyra fruor och en man** (Suedia, 2007) 76'
Regia: Nahid Persson (S)

Muzeul de artă: Galerie

12.00 **Moartea mea / Saját halál** (Ungaria, 2007) 118'; Regia: Forgács Péter (ZM)

Teatrul Național / Opera

15.30 **Shine a Light** (SUA, 2008) 122'
Regia: Martin Scorsese (DNR)
18.00 **Delta** (Ungaria, 2008) 92'
Regia: Kornel Mundruczo (ZM)
20.30 **Pădurea Katyn / Katyn** (Polonia, 2007) 118'; Regia: Andrzej Wajda (ES)

APERITIFF / 6

Bîrfa Vodafone

Am auzit că la ediția următoare vor să vină la TIFF Arnold Schwarzenegger și nevasta.

Concurs Impact

Prin ce oraș se plimbă protagoniștii din *Beneficiile plînsului*? (Răspundeți pe adresa aperitif@tiff.ro și câștigați premii Impact)

Supernova

Calea Lactee

Benedek Fliegauf (*Rengeteg, Dealer*) e genul de regizor complet neconvențional a cărui viziune despre ce este/ poate fi cinema te poate lăsa mască – fie de uimire, fie de nervi. Iar cel mai recent film al său, *Tejút/ Calea Lactee* (2007), rudă bună cu mai vechiul *Hukkle* ('02) al lui György Pálfi, văzut acum cîțiva ani și la TIFF, e un experiment atipic și ultra-riguros. Care se plimbă pe cîmpuri al naibii de îndepărtate de ideile-standard legate despre articularea unei narațiuni cinematografice. Pe scurt? 9 planuri-fixe de cîte 5-10 minute, dumnezeiește compuse de operatorul Gergely Pohárnok, prin care se plimbă – foarte agale – sau trec sau își satisfac niscaiva nevoi primare sau se împiedică sau mor sau sar brambura ceva personaje. Tratate distant, cu un amestec de interes amuzat și umor negru. Iar în loc de dialoguri, avem o veritabilă simfonie, mai mult sau puțin discretă, de sunete (Tamás Beke) mergînd de la șoapte, foșnete, oftaturi, la gemete, bocăneli, scrișnete ș.a. Efectul poate fi exasperant sau hipnotic, în funcție de dispoziție. Ca și opinia despre Leopardul de Aur primit de *Tejút* la Locarno în secțiunea Cineasti del Presente. Oricum, o realizare suficient de intrigantă. ■

TIFFASHION SHOWROOM

ROMANIAN DESIGNERS

Dorin Negrau Irina Marinescu Rozalb de Mura - Olaf Gyarfás Alina Botea
Kinga Varga BM Jeans Dork (accesories Marius Nedelcu & Jeniffer Delplanque)
Mihaela Glavan Carla Szabo Dana Iuga ER Fashion b(u)y UAD
Smaranda Almasan Lucian Broscatean

4 - 8 of JUNE

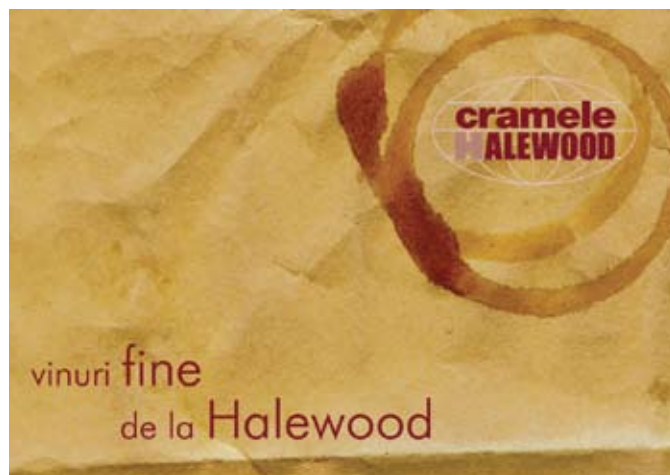
4 Samuel Micu, Cluj Napoca

DAILY 10:00 - 12:00 free coffee
16:00 - 18:00 special events (original art concepts screenings,
middle age fashion, puppets theatre, fashion photo, graphics and paintings)

DACĂ AI FI ȘTIUT CU O ZI ÎNAINTE... MEDIAFAX

A Peste 80% din știrile din presa de azi au fost publicate de ieri de Mediafax. Intră acum pe www.mediafax.ro ca să citești presa de mâine. **Află primul!**

Vox Pop

Regele ping-pongului

„Un film foarte plictisitor. Prietena mea știe suedeză și a insistat să mergem la toate filmele suedeze din festival. Dintre toate, la asta am rezistat cel mai greu. Nu am avut ce face, a trebuit să stau.” – Cristi, 21, student

„Nu pot să spun că mi-a plăcut prea mult. Erau părți slabe – insista prea mult pe aceeași problemă, cam lent, dar și părți bune – o poveste frumoasă și un puști foarte simpatic.” – Eugen, 32, economist

„Eu am făcut ping-pong în liceu și de asta am venit. Și filmul m-a convins, m-am amuzat la câteva faze. Nu puteam să îmi imaginez un asemenea subiect.” – Mirela, 21, studentă Medicină

Iulius Mall partener al Festivalului Internațional de Film Transilvania 2008

www.iuliusmall.com

În căutarea TIFFarului

Episodul 5

La TIFF sînt turist în orașul meu

Cele 7 păcate comise la TIFF

1. Care e filmul care ți-a plăcut dar nu vrei să recunoști pentru că e plăcere vinovată?
2. Ce ai ratat și nu trebuia pentru nimic în lume?
3. Ce ai făcut în timp ce ți-ai dorit cu disperare să fii la film?
4. Ce aveai de făcut de extremă importanță dar ai lăsat totul baltă și te-ai dus la film?
5. Despre ce film ai zis că ți-a plăcut numai ca să dai bine în ochii celorlalți?
6. Ce n-ai ratat cu nici un preț și apoi ne-ai înjurat pentru recomandarea din AperiTIFF?
7. Excesul tău nr. 1 de la TIFF.

Alexandru

29 ani, profesor

„La festival sînt de cînd a apărut, 7 ani de zile. Cînd vine TIFFul la

Cluj mă simt ca un turist cu toate că sînt de aici, fac lucruri pe care nu le fac în mod normal. E singurul eveniment autentic și cultural pe care îl are Clujul care e ca o cetate închisă cînd vine vorba de astfel de evenimente.”

Diagnostic: overdosed Păcatele lui Alexandru:

1. *Howl's Moving Castle*. Trebuie să recunosc că-mi place cu toate că e un film de animație, a fost mai mult o plăcere surprinzătoare decît vinovată.
2. Zeci de filme.
3. La serviciu. Ore, cursuri, examene, lucrări tot ce ține de viața unui profesor.
4. Am amînat să mîncîc aproape toată ziua numai ca să mă duc la 3 filme din acea zi.
5. Nu există astfel de filme. Eu îmi manifest vehement părerile.
6. Recomandările AperiTIFF sînt ca prăjiturile dintr-un galantar. Poți să vezi o prăjitură care arată

rău, dar să fie nemaipomenită. Așa se întîmplă și cu recomandările de filme. Mă bucur că găsesc aceeași cheie de lectură cînd citesc recenziile.

7. Excesul îl fac chiar azi, deși sînt răcit bocnă și ar trebui să stau în pat, am de gînd să văd 3 filme.

Ana Maria

18 ani, elevă, profil real

„Acum 3 ani am văzut agitație prin oraș, m-am interesat și astfel am aflat de TIFF. Atmosfera e super, îmi place că pentru 10 zile toată lumea lasă totul deoparte numai ca să vadă filme bune. Selecția făcută e foarte faină, filme mișto.”

Diagnostic: addicted Păcatele lui Anei Maria:

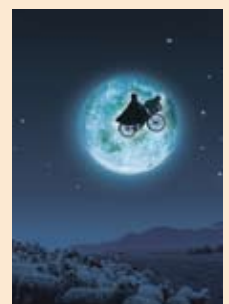
1. *Shortbus*
2. Petrecerile TIFF care sînt super.
3. Am fost la ore, școala în general.
4. Am ratat orele în particular sau chiar cele obligatorii.
5. Nu a fost cazul, de obicei nuni-e rușine să spun ce cred.
6. *My Summer of Love*
7. Excesul a fost să merg la 3-4 filme pe zi. ■

- ANDREIA LIUTEAC

Concurs

Cine a văzut cele mai multe filme la TIFF?

În ultimii șase ani ai fost la filme de dimineața pînă seara? Cîte filme ai văzut la TIFF? Uimește-ne! Trimite-ne biletele rupte dar păstrate cu grijă, înșiră-ne filmele! Ne rezervăm dreptul să ne povestești faza ta preferată din oricare dintre ele. Nu e ușor, dar pasiunea pentru filme îți poate fi răsplătită! Noi punem la bătaie o colecție de 3 ani de Republik și un interviu cu tine. Cel care ai văzut mai multe filme decît noi!

vodafone **Fii creaTiff**

"Arta cinematografică înseamnă să surprinzi pe peliculă ce este și ce nu este în cadru."
Martin Scorsese

10 zile vizionare, 200 de filme din 39 de țări și tot atâtea motive să fii conectat la sursa de inspirație Vodafone live! secțiunea TIFF.

Ține-ți telefonul aproape, explorează-ți creaTiffitatea și poți fi oricând premiat ca regizor, cineast, spectator, interlocutor, vizionar, critic, surfer sau arTiffst de renume!

TIFF, Ediția 7
Cluj, 30 mai – 8 iunie 2008.
Trăiește fiecare clipă

LOADING...

Direct din fabrica de vise Mercedes-Benz.

Noile generații SL, CLS și SLK.
www.mercedes-benz.ro

Model SL 350. Consumul de carburant (l/100km) combina cu 16,12/68, EEC clase 103, max 103. Emisii divizat de carbon g/km min 240, max 240.
Model CLS 320 CDI. Consumul de carburant (l/100km) combina cu 8,0/12,6, EEC clase 7 A, max 8,1. Emisii divizat de carbon g/km min 202, max 213.
Model SLK 200K. Consumul de carburant (l/100km) combina cu 10,12/6,1/14, min 7,7, max 7,9. Emisii divizat de carbon g/km min 192, max 198.

Mercedes-Benz

InterogaTIFF

InterogaTIFF: La cafea cu Michael Fitzgerald

Este unul dintre producătorii hollywoodieni care pun accentul pe ideile de film bun și poveste solidă. A debutat ca producător al legendarului John Huston (*Wise Blood*, 1979). Îi plac festivalurile de film (dar îl indispune croazeta canneză). A produs filme semnate de Tommy Lee Jones și de Sean Penn. Consideră literatura ca punct de plecare extrem de ofertant pentru un film. AperiTIFFul și Michael Fitzgerald s-au intersectat pentru o cafea și un interviu grăbit. Urmează rezultatul acestei întâlniri.

Michael Fitzgerald

Despre festivalurile de film

Iubesc festivalurile de film. Și nu atît pentru filmele pe care le văd, cît pentru oamenii pe care îi întîlnesc. Oameni a căror muncă o admir, dar pe care nu aș avea cum altfel să îi întîlnesc. Spre exemplu pe Nae Caranfil îl cunoșteam dinainte, am fost colegi de juriu la un festival. Pe Cristian Mungiu l-am cunoscut la un festival din SUA. Alți regizori români nu cunoșteam. Mă bucur că sînt aici și că l-am cunoscut pe regizorul lui *12:08 East of Bucharest* [n.r. titlul american al lui *A fost sau n-a fost?*]

Despre de ce este (din pdv american) *Moartea Domnului Lăzărescu* o comedie neagră

Pentru noi „comediile negre” sînt și anumite filme care nu sînt amuzante. Diferența dintre comic și tragic este simplă: genului tragic îi lipsește ironia. Și cum ironia nu se manifestă prin „ha-ha-ha”, ea poate coexista cu o poveste tragică.

Despre TIFF și Cannes

Îmi place atmosfera de aici. Este adevărata atmosferă de festival, pe care o găsești la destul de multe festivaluri. Eu nu merg la Cannes. Acolo este un market, este diferit. Am mers de patru ori, numai atunci cînd am avut filme incluse în competiție. Este ca o piață, nu

este un loc în care să te duci ca să stai la o vorbă cu alți oameni care fac filme. Ca un bordel strălucitor, dar de fapt plictisitor.

Despre cum se alege un proiect

Nu există o procedură fixă. De regulă, prefer adaptările. Așa am și început să lucrez. Ce trebuie este o poveste. Latura narativă a unui film care poate veni din citirea unui roman. Citesc și îmi dau seama că povestea îmi place și că poate fi făcut un film bun din ea. Este reconfortant să știi că există o poveste înainte de film și separată de acesta.

Despre *The Three Burials of Melchior Estrada*

Sînt prieten de ani buni cu Tommy (Lee Jones). Mergem împreună la vînătoare. Și voiam de ceva timp să facem un film împreună. Ne întîlnisem, el cu mine și cu scenaristul Guillermo Arriaga, să discutăm un

proiect. La care am renunțat și atunci ne-a venit ideea filmului. Am lucrat la el vreo doi ani și gata!

Despre literatură și cinema

Literatura și filmul sînt două lucruri diametral opuse. Literatura îți pune în mișcare toată imaginația. Fiecare descriere o vezi în funcție de imaginația proprie. În cinema un cadru cuprinde tot. Ce vezi, aia e. Este complet. Dar povestea este poveste și mie îmi plac poveștile bune.

Despre filme bune și schimbări

Lucrurile se schimbă: oamenii, regulile, tehnologiile. Dar ce îți trebuie ca să vii cu o poveste bună nu se schimbă. Poate standardele au scăzut și cred că din cauza noii generații de regizori care nu cunosc filmele deja făcute în urmă cu ceva ani. Ei tot reinventează roata. Și nu știu ce ce fac ei s-a făcut deja. De multe ori, mai bine decît au făcut ei. Generația mea și generațiile mai bătrîne au cunoștințe mult mai mari despre cinema. Am văzut mii și mii de filme, toate filmele lui Charlie Chaplin, zeci de filme rusești, Nouvelle Vague, filmele neo-realiste. Fiecare cinematografie națională are sursele, dar și coordonatele ei. Și în timp acestea se schimbă. ■

– CRISTI MĂRCULESCU

Festivalul Internațional de Film
TRANSILVANIA

↓ WWW.FUTURESHORTS.RO

ECLECTIC SHORT
FILM FESTIVAL LA TIFF

**FUTU
RESH
ORTS**
ROMANIA

JOI 5 IUNIE → ORA 21:30
CLUB MIDI BERARIEI ACCES
NR. 6 IORON

↓ AFTERPARTY
JACKHAMMER JESUS (EX DJAHZ)
SIR SMACKWELL

FEEDER.ro Onkeltz cinemagia 24 FUN TVPROM clubmidi

HBO.
Pentru că ne plac filmele bune.

HBO
HOME BOX OFFICE

cea mai bună selecție de canale de Televiziune
viteză mare la pachetele de Internet
convorbiri nelimitate în rețeaua de Telefonie

Toate de la UPC, furnizorul tău de 3Play!

www.upc.ro

tv • internet • tel
Simplu. Pentru fiecare.

APERITIFF / 12 (in English)

InterogaTIFF

The Hungarians Are Coming With Films and Gulash

Hungarian director Kornél Mundruczó's *Delta*, which bagged the FIPRESCI prize at Cannes, spearheads a selection of eight recent Hungarian films screening in Cluj, including Locarno and Hungarian Film Week winners.

Delta

Hungarians are famous for their ingenuity – you enter a revolving door with a Hungarian behind you, and you can be sure he will come out first. At the Transylvania International Film Festival in Cluj, they also have a reputation for their excellent gulash, which will be served today (Wednesday, 4 June) for the traditional Hungarian Day. “When we staged the first Hungarian Day three years ago, we obviously wanted to introduce a showcase of the best Hungarian films, but also try to instigate a collaboration between the film industries in the two countries,” explained TIFF festival president Tudor Giurgiu. “We realised that a lot of film people in Cluj and Budapest know each other, but officially there are very few co-productions between Romania and Hungary, and we thought we could probably contribute to getting them together for real work. Historically there are also bonds between Cluj and Hungary; Transylvania was once part of the Austro-Hungarian Empire, where Cluj was an important city; there was even a film studio here, where a couple of years ago we shot some footage. And a lot of Hungarians are living here,” Giurgiu concluded.

The programme of the Hungarian Day comprises eight new features, spearheaded by Kornél Mundruczó's third film, *Delta*, which was awarded the FIPRESCI prize at the Cannes International Film Festival (and which is represented here by French producer/international sales agent Philippe Bober, head of Paris-based The Coproduction Office).

The Hungarian Showcase at Cluj 2008

Delta (The Cannes 2008 FIPRESCI winner)

In competition at the recent Cannes International Film Festival, where Mundruczó (at 33, the youngest contender for the Palme

d'Or) received the international critics' FIPRESCI prize, the director's third feature follows a quiet young man who returns to the wild and isolated landscape of the Delta. He is introduced to a sister he didn't know he had; she joins him in his hut, and together they build a house on stilts in the middle of the river, far way from everyone else. One day they invite the villagers to share a meal with them, but it becomes apparent that the coarse locals do not accept their 'unnatural' relationship.

The Adventurers

“It was obvious it would be a cheap film – the characters spend most of their time sitting in a car, although the landscapes are changing,” said Paczolay of his feature debut based on Gergely Péterfy's script. The “three-generation road movie” is the story of a trumpet player, whose life is falling into pieces – he is in the middle of his fourth divorce. Now his father asks for help: his wife is making life impossible for him, so he wants to move in with his son, who is addicted to

gambling. The three of them are the adventurers crossing Transylvania in a packed VW Passat.

Fateless

Scripted by Nobel Prize winner Imre Kertész' from the first part of his trilogy, written between 1960-1973 and first published in 1975, *Fateless* is a semi-autobiographical story of a 14-year-old Hungarian Jew's experiences in the Auschwitz and Buchenwald concentration camps during World War 2. György Köves finds camaraderie, suffering, cruelty, illness and death; he gets advice on how to preserve dignity and self-esteem, and he discovers hatred. Also an Oscar-nominated cinematographer, Koltai is well-known for his work with Istvan Szabo and Giuseppe Tornatore.

Iska's Journey

Selected for the Generation Kplus section at the Berlin International Film Festival, is the story of a young girl, all but abandoned by her parents, who mainly lives in the streets of a Carpathian mining town. She earns a living recycling pieces of fold metal she finds at a rubbish dump – the money goes to schnapps for her parents. Iszka daydreams of the sea which she longs to visit; just as it looks as if her dreams might come true, she suddenly finds herself in the clutches of human traffickers. The lead role in the film is played by Mária Varga whose own life contains parallels to Iszka's fate.

Milky Way

“I think *Tejút* only needs a short introduction: this is going to be something else. Please stop your category machine - just relax. Watching it should give you a feeling between concentration and psychological

Fateless

meditation. Your mind should calm down, and if you are lucky you will see the real nature of things," said Fliegauf. His film (which could also be an exhibition, per the director) was world-premiered at last year's Locarno International Film Festival, where it won the Golden Leopard in the Filmmakers of the Present competition. At the 2008 Hungarian Film Week it was awarded three prizes.

Overnight

A 24-hour race against time from Budapest over Berlin to Mumbai, *Overnight* is the story of a 35-year-old broker, Peter Vas – "experienced, but not looking for the essential questions any more; professional, but always very close to committing a crime," as described by Török." To do really good business, you need to perform illegal acts, acquire confidential information, or risk a somebody else's money." Vas has a day and a night to cover a huge illegal withdrawal from his biggest client's account; there should be enough time, since the markets in the Far East opens before the sun rises in Europe.

Own Death

"Dying is a tough job, especially when one has to finish urgently some gallery proofs, Péter Nádas evoked this brilliantly in his short novel, *Own Death*. This has now an equally brilliant equivalent in the imagery Peter Forgács designed for it. Hardly ever since Marguerite Duras' *India Song* has the collaboration between the literary and the cinematic been so successful as in this Forgács film of the Nádas story," wrote critic Peter Delpout. Also selected for the International Film Festival Rotterdam, *Own Death* was named Best Experimental Film at this year's Hungarian Film Week.

Slow Mirror

"It is difficult to talk about that now, because many parts started to live a life of their and took a different direction from what we expected, so it is interesting even for us," said the brothers, Igor and Ivan Buharov, when they were about to finish *Slow Mirror*, which received a Special Mention for Best Experimental Film at last year's Hungarian Film Week. "Our friend raises his glass for us and we pay the bill. Even wisdom is drunk, descending into stupor. Earth and heave are drunk, and all the angels two," the brothers conclude the introduction for their third feature. ■

– JORN ROSSING JENSEN

Festivalul Internațional de Film
TRANSILVANIA

1 GUST ATÂT DE BUN
1 ZÂMBET LA UN FILM

NESCAFÉ
Partener TIFF, Cluj,
30 mai - 8 Iunie

APERITIFF / 14

Fără Limită

Trecătorul

Viktor Atemian trece prin viață abulic și imperturbabil, la fel cum a făcut și Vladimir Slepian. Primul este personajul principal al biopicului straniu regizat de Aurélie Georges. Al doilea este sursa de inspirație, autor emigrant de origine rusă, care a murit de foame în Paris, după ce pictase cu ceva succes și multă viteză și scrisese o carte, despre viața de ciine. Georges alege o manieră rece, seacă, alienată de a-și petrece personajul prin anii parizieni. Cu un protagonist incongruent la realitate și trecător prin viețile celorlalți dar și prin filmul propriu, *Trecătorul* capătă valențele unui act artistic tragic și rece. ■

- CRISTI MĂRCULESCU

Ziua Maghiară

Peste noapte

O cursă contra cronometru între Budapesta, Berlin și Mumbai. 24 de ore, trei brokeri, trei orașe și o dificilă tranzacție financiară se află în centrul celui mai recent film al lui Ferenc Török, ultimul din trilogia autorului maghiar despre prima generație de după căderea regimului socialist din Ungaria (primele două sînt *Moszkva tér*, 2001 și *Szezon*, 2004). Péter Vas, experimentatul broker care este protagonistul filmului, este un bun profesionist, dar se află întotdeauna pe punctul de-a comite o crimă. Dacă tranzacția „peste noapte” reușește, acțiunea lui nu poate fi considerată o crimă, dar dacă el ratează, atunci comite într-adevăr una... ■

- ANDREEA CHIRIAC

Poza zilei

Foto: Adi Marineci

Supernova

Crimă americană

Înspirat de o poveste adevărată care a șocat America în 1965, filmul relatează una dintre cele mai monstruoase crime comise vreodată. Sylvia și Jennie Fae Likens, cele două fiice ale unor lucrători la carnaval sînt lăsate pe o perioadă mai lungă în grija lui Gertrude Baniszewski, o mamă singură cu șapte copii din Indianapolis. Vremurile sînt grele, iar Gertrude are nevoie de bani, așa că acceptă aranjamentul. Ceea ce urmează însă, timp de trei luni, este deopotrivă nemaiauzit și oribil, ducînd la moartea uneia dintre fete și la traumatizarea pe viață a celeilalte. Ellen Page devine aici – din călău horror (*Hard Candy*) – victimă și mai horror cu un călău pe măsură, Catherine Keener. Efectele sînt frisonante. ■

– ANDREEA CHIRIAC

vodafone

Fii la superlaTIFF

"Cel mai important lucru în lumea filmului este să poți înfățișa oamenii în ipostaze pe care le-au uitat..."

Spike Lee

Demonstrează-ți creaTIFFitatea cinematografică! Activează-ți Vodafone Internet pe mobil și intră în Vodafone live! secțiunea TIFF/homemade.ro

Fă un film cu telefonul mobil de maxim 90 de secunde, încarcă-l pe site în perioada 30 mai – 8 iunie 2008 și Vodafone îți va răsplăti talentul cu un telefon Nokia N95 8GB!

Mai multe detalii: www.vodafone.ro/live/TIFF

Trăiește fiecare clipă

LOADING...

Cronică de film

Patti Smith: Dream of Life

Documentarul regizat de Steven Sebring nu își propune să realizeze un istoric al vieții și carierei lui Patti Smith, așa că e greu de înțeles pînă la ieșirea din sală ce a însemnat aceasta pentru scena punk a anilor '70. Cea care fascinează, însă, spectatorii timp de aproape două ore e o femeie ajunsă la 60 și ceva de ani. Surprinsă în camera ei, jucîndu-se cu pisica sau pe o scenă, recitînd o poezie, Patti Smith e o prezență fermecătoare. E naturală, iubește poezia, pictura, muzica și militează pentru pacea mondială. Filmul nu o glorifică nicio clipă, nu lasă impresia că vorbește despre o vedetă mondială, ci immortalizează pur și simplu viața de zi cu zi a unei persoane care întîmplător s-a bucurat de mare succes și continuă să fie apreciată. Stilul lui Sebring se aseamănă pînă la un punct cu cel al lui Pennebaker din *Don't Look Back*, documentar citat de altfel la un moment dat de Smith, dar e mai poetic decît încercările ciné-verité ale acestuia. ■

– ANDREI RUS

Eveniment

Un borghese piccolo, piccolo (1977) / Scenariu: Vincenzo Cerami
Auditorium Maximum / str. M. Kogălniceanu nr. 3 / 4 iunie, ora 17.30 / Intrare liberă

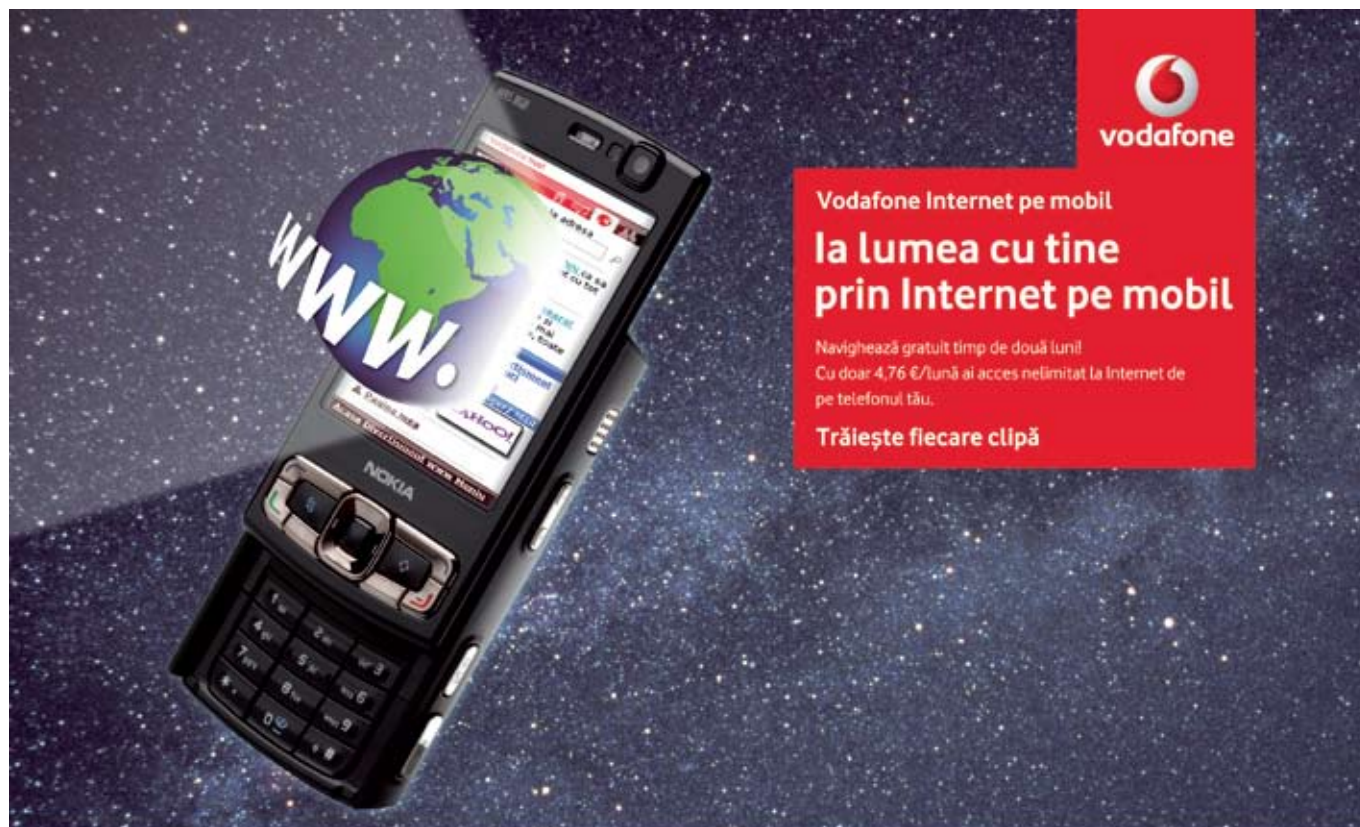
„Filmele au fost excesul” Un tiffar compulsiv

Încep să cred că nu degeaba cuvântul „tiffar”, pe care l-am inventat ca să-i descriem pe adicții festivalului, aduce mult cu „tifos” (cum li se spune atît fanaticilor fotbalului, cît și celor contagiați de teribila epidemie). E molimă grea, e fanaticism. Atunci cînd ne-am brainstormat ca să găsim noi subiecte pentru acest ziar, am ajuns la concluzia că avem de făcut o muncă aproape etnografică: va trebui să surprindem acel animal bizar pe care TIFFul l-a creat, nu în șapte zile, ci în șapte ediții. N-a fost ușor: fiecare dintre noi venea cu propria versiune de tiffar. Cu imagini mentale diferite în minte, ne-am certat de la primele linii ale portretului robot, începînd cu vîrsta și profilul sexual (Laura susținea că e hetero, Carmen că e bisexual în intenție: adică, cu atîtea perversiuni consumate la *No Limit*, e sigur predispus la toate experiențele limită posibile). Eu îl vedeam ca un șablon de *film freak*: slăbănog (între două proiecții, nu are timp decît de o șaormă), discutînd cu o voce importantă, gravă, despre cinema, de parcă ar fi o chestiune de viață și de moarte – precipitat ca Mărculescu, gesticulînd pasional ca Mezincescu. Evident, erau o sumă a ticurilor noastre. Cînd ne-am dat seama că nu sîntem în stare să-i comandăm lui Matei Branea o schiță, pentru că ne ieșea o struțo-cămilă, nu ne-a rămas decît să ne mișcăm fundurile din fața computerelor și să facem nițică muncă de teren. Ne-am umplut de surpriză, ca la descoperirea unui sit arheologic cu primele vestigii ale lui homo tiffaris. În primul rînd, nu ne-am fi imaginat în veci la ce grad de intoxicare s-a ajuns. Anticipam un entuziast ardent, ușor snob și sociopat, care pronunță curat fonetic numele tuturor regizorilor asiatici importanți, dar am dat de indivizi cu vîrste cuprinse între 19 și 50 care voiau să demisioneze pentru că slujba îi împiedica să vadă ce și-au propus. Ființe puriste, care nu concep să vadă aceste pelicule „arty” decît în cadrul festivalului, pentru că altfel își pierd valoarea. Pentru ei, „atmosfera” e totul. Pentru asta își anihilează chiar și libidoul – și-au

lăsat cu ochii în soare interesul romantic de moment, doar ca să se ducă la un anume film. Sînt „interesați de realism și existențialism” și nu dorm, de frică să nu piardă ceva esențial (se laudă că au rezistat de la 8 dimineața, pînă a doua zi la 10, vîzînd între 8 și 10 bucăți și făcîndu-se praf la petreceri). Ne așteptam să chiulească de la ore, dar am aflat că-și neglijează familiile, preferînd să intre în cinema în loc să-și „termine treburile legate de menaj”. E deja o pasiune nesăntoasă care se transmite ca un virus, din generație în generație: „am aflat de festivalul ăsta de la tata”. Te recunoști cumva în toate acestea?

Lată cîteva întrebări care să-ți vină în ajutor: Ți-ai luat abonament chiar din momentul în care s-au pus în vînzare? / Nu te mai șochează nimic din *No Limit*? / Preferi să nu mînci ca să te duci la filme? / Surfezi netul cu șase luni înainte ca să găsești interviuri cu directorul artistic, pentru că vrei cu tot dinadinsul să-ți faci o idee timpurie despre selecție? / Te uiți la ce dau marile festivaluri și te rogi noaptea, înainte de culcare, ca un film sau altul să fie luat la TIFF? / Dacă îți place un film, îl vezi la fiecare proiecție? / Ideea ta de *date* e sa-ți iei iubita/ iubitul la un film asiatic de la TIFF? / *Dream job-ul* tău e film critic, citești AperiTIFF-ul și te enervezi că tu ai fi scris mai bine? / Intri în sală, chiar dacă nimeni nu te acompaniază – la urma urmei, filmul e cel care contează? / Fugi ca dracu de peliculele de public și preferi Arta lui Republica? / Ai văzut mai bine de 40 de filme la TIFF? / Intri în competiție cu alții? Ai început să vezi filme, nu pentru simpla plăcere, ci pentru orgoliul de a fi mai cu moț decît ceilalți?

Dacă ați răspuns cu „da” la cel puțin 4 dintre întrebări, sintetizi deja în pericol de-a deveni tiffanatic (vestea bună e că nu sintetizi siguri, vestea proastă e că nu se tratează). ■

Vodafone Internet pe mobil

la lumea cu tine prin Internet pe mobil

Navighează gratuit timp de două luni!
Cu doar 4,76 €/lună ai acces nelimitat la Internet de pe telefonul tău.

Trălește fiecare clipă

Oferta este valabilă pentru toate abonamentele Vodafone. Dacă păstrezi serviciul activ după terminarea perioadei de testare de 2 luni, acesta este taxat cu 4,76 €/lună cu TVA inclus. Serviciul se poate dezactiva gratuit după cele 2 luni de testare. Detalii în magazine și pe www.vodafone.ro.